

**RAPORT DE SOLUȚIONARE A CONTESTAȚIEI LA EVALUARE FORMULATĂ DE
CANDIDATUL CU NUMĂRUL DE COD A0006**

Întocmit în temeiul dispozițiilor art. 15 alin. (4) din Regulamentul privind concursul de promovare în funcția de judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție, aprobat prin Hotărârea Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1057/06.04.2023, privind punctajul stabilit prin raportul de evaluare a hotărârilor judecătorești ori, după caz, a celorlalte acte întocmite de:

CANDIDAT: COD A0006

Contestația formulată de candidatul cu numărul de cod A0006 urmează a fi RESPINSĂ pentru următoarele considerente:

a) capacitatea de analiză și sinteză

Motivare:

Candidatul susține că lipsa prezentării distincte a obiectului cererii introductive de instanță nu constituie o deficiență semnificativă, câtă vreme acesta poate fi identificat din partea introductivă a hotărârii. De asemenea, apreciază că reluarea obiectului cererii ar reprezenta o chestiune de tehnică a redactării, fără consecințe asupra logicii și caracterului inteligibil al hotărârii.

Se mai arată că aprecierea capacității de sinteză trebuie raportată la complexitatea cauzelor, la volumul de muncă și la termenele de redactare, iar deficiențele privind preluarea susținerilor părților vizează exclusiv partea expozitivă a hotărârilor.

Criticile nu sunt întemeiate.

Capacitatea de analiză și sinteză presupune nu doar identificarea și soluționarea problemelor juridice, ci și aptitudinea de a selecta, ordona și prezenta informațiile relevante într-o manieră care să permită înțelegerea facilă a obiectului litigiului, a problemelor supuse judecății și a raționamentului care justifică soluția.

În această perspectivă, împrejurarea că obiectul cererii introductive poate fi identificat prin parcurgerea altor secțiuni ale hotărârii nu înlătură relevanța observației comisiei de evaluare.

În cazul hotărârilor pronunțate în recurs, prezentarea sintetică a obiectului litigiului și a cadrului procesual constituie un reper necesar pentru înțelegerea motivelor de casare invocate și a limitelor controlului judiciar. Nu este vorba despre o obligație de repetare formală a unor informații, ci despre necesitatea stabilirii unei legături clare între obiectul inițial al judecății, soluția instanței de fond și criticile deduse analizei instanței de control judiciar.

De altfel, această observație reprezintă numai unul dintre aspectele care au fundamentat evaluarea. Comisia a identificat, în majoritatea hotărârilor examinate, preluarea amplă și insuficient selectivă a susținerilor părților, a textelor legale și a jurisprudenței, fără realizarea unei sinteze proprii corespunzătoare.

Susținerea potrivit căreia aceste deficiențe ar fi lipsite de relevanță pentru că privesc numai partea expozitivă nu poate fi primită. Capacitatea de sinteză privește hotărârea în ansamblul său, inclusiv modul în care sunt prezentate susținerile părților și elementele cadrului procesual. Selectarea informațiilor relevante reprezintă ea însăși o manifestare a capacității de analiză, întrucât presupune delimitarea problemelor esențiale de aspectele secundare ori nerelevante.

În plus, comisia de evaluare nu a reținut exclusiv deficiențe ale părții expozitive. Au fost evidențiate și situații în care considerentele proprii sunt foarte succinte în raport cu expunerea susținerilor părților, precum și dificultăți de identificare a raționamentului juridic determinant pentru soluție.

Spre exemplu, în hotărârea nr. 4 depusă de candidat, după expunerea întinsă a motivelor de recurs și a întâmpinării, considerentele proprii ocupă un spațiu considerabil mai redus, împrejurare relevantă pentru aprecierea proporției dintre prezentarea elementelor cauzei și analiza realizată de instanță.

Referitor la hotărârile privind achizițiile publice, raportul de evaluare a identificat concret hotărârile nr. 7 și nr. 20 selectate de comisie, în care o parte substanțială a redactării este consacrată reproducerii deciziei Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, a plângerii și a întâmpinării. Aceste constatări au relevanță pentru criteriul analizat independent de termenul legal de redactare sau de complexitatea procedurii.

Nici invocarea volumului de activitate și a complexității cauzelor nu conduce, prin ea însăși, la concluzia că punctajul acordat ar fi nejustificat. Aceste împrejurări pot explica anumite dificultăți practice ale redactării, însă nu înlătură exigența unei prezentări sintetice și riguros structurate a elementelor relevante.

Totodată, observațiile comisiei nu exprimă o simplă preferință pentru un anumit stil de redactare, ci privesc deficiențe concrete de organizare și selecție a informațiilor, identificate în hotărârile supuse evaluării.

Prin urmare, argumentele formulate nu infirmă constatările raportului cu privire la caracterul repetitiv, descriptiv și insuficient sintetizat al unor părți semnificative din hotărârile analizate și nu justifică modificarea punctajului acordat.

b) coerența în exprimare

Motivare:

Candidatul susține că erorile identificate de comisia de evaluare sunt izolate și provin, în principal, din preluarea formulărilor utilizate de părți, iar coerența exprimării ar trebui apreciată exclusiv prin raportare la considerentele proprii ale instanței.

Critica este neîntemeiată.

Coerența în exprimare presupune ca hotărârea judecătorească să prezinte, în toate componentele sale, un discurs inteligibil, riguros și consecvent, care să permită identificarea fără dificultate a susținerilor părților, a problemelor juridice examinate și a concluziilor instanței.

Faptul că anumite formulări provin din actele procesuale ale părților nu înlătură responsabilitatea autorului hotărârii de a le integra corespunzător în redactare.

Prezentarea susținerilor părților nu presupune reproducerea lor mecanică, ci poate necesita reformularea și sistematizarea acestora pentru asigurarea clarității expunerii, cu păstrarea fidelă a conținutului lor juridic.

În mod corespunzător, nu poate fi primită susținerea că evaluarea coerenței trebuie limitată exclusiv la considerentele proprii. Criteriul privește hotărârea în ansamblul său, întrucât insuficienta claritate a părții introductive sau expozitive poate afecta înțelegerea problemelor asupra cărora instanța a fost chemată să se pronunțe.

Raportul de evaluare a individualizat mai multe exemple de formulări improprii, erori de exprimare și de punctuație, inclusiv în hotărârile selectate de comisie și în cele prezentate de candidat.

Totodată, comisia a recunoscut expres că, în general, considerentele hotărârilor sunt prezentate coerent, împrejurare reflectată în punctajul acordat.

Prin urmare, evaluarea nu are caracter exclusiv negativ și nu ignoră calitățile redactării, ci reflectă atât elementele pozitive, cât și deficiențele identificate.

Împrejurarea că aceste deficiențe nu compromit în ansamblu inteligibilitatea hotărârilor nu le lipsește de relevanță în raport cu exigențele criteriului. Evaluarea calității exprimării nu presupune numai stabilirea existenței unui nivel minim de coerență, ci și aprecierea gradului în care redactarea îndeplinește standardele de precizie și rigoare corespunzătoare promovării la instanța supremă.

În consecință, nu se justifică modificarea punctajului acordat.

c) argumentația din punctul de vedere al clarității și logicii

Motivare:

Candidatul arată că deficiențele imputate de comisie privesc partea expozitivă, iar nu raționamentul propriu-zis al instanței. De asemenea, susține că modalitatea aleatorie de selectare a hotărârilor nu poate constitui un motiv pentru diminuarea punctajului și că unele constatări au fost valorificate și la un alt criteriu de evaluare.

Criticile sunt neîntemeiate.

În primul rând, raportul de evaluare nu a reținut că argumentația candidatului ar fi, în mod general, lipsită de claritate. Dimpotrivă, a evidențiat că aceasta este, în general, clară în partea consacrată considerentelor proprii ale instanței.

Această constatare favorabilă nu exclude însă existența unor deficiențe punctuale, relevante pentru aprecierea criteriului.

Claritatea și logica argumentației presupun existența unei succesiuni inteligibile între stabilirea cadrului procesual, identificarea problemelor juridice, examinarea argumentelor și formularea concluziei.

În acest sens, sistematizarea deficitară a susținerilor părților poate influența claritatea întregului raționament, chiar dacă soluția juridică este, în sine, corectă.

Mai mult, raportul nu s-a limitat la această observație generală, ci a indicat un exemplu concret, referitor la hotărârea nr. 5 depusă de candidat. În această hotărâre, partea introductivă face referire la invocarea din oficiu a unui motiv de casare întemeiat pe art. 488 alin. (1) pct. 5 din Codul de procedură civilă, în timp ce considerentele examinează motivele de recurs invocate de parte, fără a clarifica situația motivului de casare menționat inițial.

Această neconcordanță privește coerența internă a raționamentului juridic și identificarea premiselor analizei, iar nu exclusiv forma de prezentare a susținerilor părților.

În al doilea rând, referirea la modalitatea de selectare a hotărârilor nu reprezintă un motiv autonom de depunere.

Hotărârile au fost analizate potrivit procedurii de selecție prevăzute de regulament, iar împrejurarea că unele dintre ele privesc cauze cu un grad redus sau mediu de complexitate nu înseamnă că punctajul a fost diminuat din acest motiv. Observațiile comisiei privesc calitatea argumentării concret identificate în lucrările analizate.

În al treilea rând, nu poate fi reținută existența unei duble penalizări nejustificate.

Criteriile referitoare la capacitatea de analiză și sinteză, respectiv la claritatea și logica argumentării, au obiecte de evaluare diferite. Primul urmărește capacitatea de identificare, selecție și sistematizare a informațiilor relevante, în timp ce al doilea privește inteligibilitatea și succesiunea logică a raționamentului juridic. Cu toate acestea, aceeași caracteristică a redactării poate avea consecințe negative asupra ambelor criterii, fără ca aceasta să însemne că aceeași deficiență este sancționată de două ori pentru același motiv.

În speță, constatarea privind sistematizarea insuficientă a susținerilor părților a fost avută în vedere sub aspectul efectelor sale asupra clarității argumentării, în timp ce neconcordanța identificată în hotărârea nr. 5 privește o problemă proprie de logică și consecvență a raționamentului.

În consecință, criticile formulate nu justifică majorarea punctajului acordat.

d) încuviințarea sau înlăturarea argumentată a cererilor părților prin raportare la probe, principii și reguli de drept

Motivare:

Candidatul contestă observațiile comisiei de evaluare referitoare la hotărârea nr. 22 selectată de comisie, pronunțată într-o cauză având ca obiect suspendarea executării unui act administrativ.

În esență, candidatul susține că motivarea hotărârii este în concordanță cu dispozițiile legale și cu jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție, întrucât examinarea motivelor de nulitate a actului administrativ constituie o chestiune care privește fondul litigiului și excedează limitelor analizei ce poate fi realizată în procedura suspendării.

De asemenea, candidatul apreciază că observațiile comisiei de evaluare nu evidențiază deficiențe concrete ale modului de construire a raționamentului juridic, astfel încât punctajul acordat nu ar avea o justificare suficientă.

Criticile formulate nu sunt întemeiate.

Comisia de soluționare a contestațiilor constată că observațiile din raportul de evaluare nu privesc corectitudinea, în abstract, a principiului potrivit căruia instanța investită cu o cerere de suspendare nu poate proceda la o examinare definitivă a legalității actului administrativ, aceasta fiind rezervată judecății asupra fondului.

Ceea ce a avut în vedere comisia de evaluare este caracterul general al motivării utilizate pentru înlăturarea argumentelor invocate de parte în susținerea existenței cazului bine justificat, în condițiile în care procedura suspendării presupune verificarea, chiar și sumară, a împrejurărilor de fapt și de drept susceptibile să creeze o îndoială serioasă asupra legalității actului administrativ.

Examinarea hotărârii nr. 22 confirmă observația comisiei de evaluare, întrucât instanța a înlăturat, în esență, argumentele privind nelegalitatea actului administrativ prin aprecierea că acestea aparțin analizei fondului litigiului, fără o examinare individualizată a aptitudinii împrejurărilor invocate de recurent de a configura un caz bine justificat în sensul Legii nr. 554/2004.

Prin urmare, invocarea de către candidat a jurisprudenței Înaltei Curți de Casație și Justiție referitoare la limitele analizei efectuate în procedura suspendării nu infirmă constatarea comisiei de evaluare, deoarece aceasta nu a pus în discuție principiul juridic aplicat, ci caracterul suficient și individualizat al argumentării care a fundamentat soluția pronunțată.

Nu poate fi primită nici susținerea potrivit căreia deficiențele identificate nu ar fi fost concretizate în raportul de evaluare. Comisia a indicat expres hotărârea nr. 22 și a evidențiat modalitatea în care a fost motivată înlăturarea argumentelor privind nulitatea actului administrativ, această observație fiind relevantă pentru criteriul referitor la încuviințarea sau înlăturarea argumentată a cererilor părților prin raportare la probe, principii și reguli de drept.

Totodată, observația privind insuficienta sistematizare a susținerilor părților trebuie privită în legătură cu exigențele criteriului analizat, întrucât prezentarea clară și structurată a argumentelor formulate în proces permite identificarea modului în care acestea au fost examinate și a rațiunilor pentru care au fost admise sau înlăturate.

În aceste condiții, argumentele formulate în contestație nu sunt de natură să infirme constatările comisiei de evaluare și nici să demonstreze caracterul nejustificat al punctajului acordat.

În consecință, contestația formulată cu privire la acest criteriu este neîntemeiată, urmând a fi menținut punctajul acordat.

e) argumentarea coerentă și corectă din punctul de vedere al logicii juridice

Motivare:

Candidatul contestă punctajul de 7 puncte acordat de comisia de evaluare, susținând, în esență, că observațiile referitoare la preluarea susținerilor părților privesc partea expozitivă a hotărârilor, iar nu argumentarea juridică propriu-zisă, astfel încât nu pot justifica diminuarea punctajului.

De asemenea, apreciază că aceleași deficiențe au fost valorificate și în cadrul criteriului privind capacitatea de analiză și sinteză, ceea ce ar echivala cu o dublă penalizare.

Candidatul mai susține că gradul de complexitate a cauzelor, determinat de modalitatea aleatorie de selectare a hotărârilor, nu îi poate fi imputat și că evaluarea logicii juridice putea fi realizată și prin raportare la hotărârile prezentate de acesta, care, prin natura procedurilor soluționate, ar fi permis o apreciere corespunzătoare a capacității sale de argumentare.

În ceea ce privește hotărârea nr. 1 selectată de comisia de evaluare, candidatul arată că nu a fost posibilă punerea în discuția părților a motivului de casare de ordine publică prevăzut de art. 488 alin. (1) pct. 5 din Codul de procedură civilă, întrucât părțile, deși legal citate, au lipsit la termenul de judecată.

Criticile formulate nu sunt întemeiate.

În primul rând, observațiile comisiei de evaluare nu se limitează la întinderea părții expozitive a hotărârilor, ci privesc modul în care sunt structurate argumentele juridice și măsura în care concluziile instanței decurg în mod logic și coerent din premisele de fapt și de drept expuse în considerente.

Sub acest aspect, împrejurarea că hotărârile cuprind dezvoltări ample ale susținerilor părților nu este, în sine, determinantă pentru evaluare, relevant fiind modul în care aceste susțineri sunt valorificate în construirea raționamentului juridic propriu al instanței.

De asemenea, nu poate fi reținută existența unei duble penalizări, întrucât criteriul privind capacitatea de analiză și sinteză și cel referitor la argumentarea coerentă și corectă din punctul de vedere al logicii juridice urmăresc aspecte distincte ale calității hotărârilor judecătorești. Primul privește, în principal, aptitudinea de identificare, selectare și sistematizare a informațiilor relevante, în timp ce al

doilea vizează legătura logică dintre argumentele prezentate, normele juridice aplicabile și concluzia la care ajunge instanța.

Prin urmare, existența unor deficiențe de sistematizare poate prezenta relevanță pentru ambele criterii, în măsura în care acestea afectează aspecte diferite ale redactării și motivării hotărârii, fără ca aceasta să echivaleze cu sancționarea repetată a aceleiași deficiențe.

În ceea ce privește susținerea referitoare la complexitatea cauzelor, se constată că raportul de evaluare nu a reținut caracterul mai puțin complex al litigiilor ca pe o deficiență imputabilă candidatului, ci a avut în vedere acest element în contextul aprecierii nivelului argumentării juridice din hotărârile analizate.

Totodată, modalitatea de selectare a hotărârilor este cea prevăzută de regulament, iar împrejurarea că unele dintre acestea privesc cauze cu un grad mai redus de complexitate nu exclude posibilitatea evaluării coerenței și corectitudinii raționamentului juridic.

Referitor la hotărârea nr. 1 selectată de comisia de evaluare, examinarea acesteia confirmă observațiile formulate în raport cu privire la insuficienta claritate și consecvență a argumentării juridice.

Astfel, deși în considerentele hotărârii se face referire expresă la examinarea din oficiu a motivului de casare de ordine publică prevăzut de art. 488 alin. (1) pct. 5 din Codul de procedură civilă, iar soluția de casare este întemeiată inclusiv pe aceste dispoziții, din partea introductivă nu rezultă că motivul respectiv ar fi fost pus în discuția contradictorie a părților.

Mai mult, susținerea candidatului potrivit căreia punerea în discuție a motivului de casare ar fi fost imposibilă ca urmare a lipsei părților la termenul de judecată nu este confirmată de conținutul hotărârii, din care rezultă că intimata reclamantă a fost reprezentată prin consilier juridic, numai recurenta pârâtă fiind absentă.

În aceste condiții, argumentul invocat în contestație nu este de natură să înlăture neconcordanța evidențiată de comisia de evaluare între desfășurarea procesului, astfel cum aceasta este consemnată în partea introductivă a hotărârii, și fundamentarea soluției pe un motiv de casare invocat din oficiu.

Această constatare prezintă relevanță pentru criteriul analizat, întrucât privește claritatea și consecvența raționamentului juridic care a condus la soluția pronunțată, iar nu o simplă chestiune de tehnică a redactării.

Se impune precizarea că verificarea efectuată în cadrul soluționării contestației nu presupune o nouă evaluare a hotărârii judecătorești și nici o apreciere asupra legalității soluției pronunțate, ci urmărește exclusiv să stabilească dacă argumentele formulate de candidat sunt apte să infirme observațiile comisiei de evaluare.

Or, examinarea hotărârii nr. 1 confirmă existența neconcordanței identificate în raport, iar explicațiile oferite de candidat nu o justifică.

Prin urmare, având în vedere atât constatările generale ale comisiei de evaluare referitoare la modul de construire a argumentării juridice, cât și deficiența concretă evidențiată în hotărârea nr. 1, se constată că motivele invocate în contestație nu sunt de natură să justifice modificarea punctajului acordat.

În consecință, contestația formulată cu privire la acest criteriu este neîntemeiată, urmând a fi menținut punctajul acordat.

f) evitarea expunerii și detalierii aspectelor nerelevante în motivare

Motivare:

Candidatul susține că modalitatea de redactare a hotărârilor permite evidențierea elementelor esențiale ale cauzei și asigură respectarea drepturilor procesuale ale părților, motiv pentru care nu se justifică punctajul acordat.

Critica este neîntemeiată.

Criteriul supus examinării nu urmărește numai dacă hotărârea cuprinde informațiile necesare pentru înțelegerea litigiului, ci și măsura în care autorul acesteia evită includerea unor detalii care nu prezintă relevanță pentru dezlegarea cauzei.

Existența unor informații utile în cuprinsul hotărârii nu exclude posibilitatea ca acestea să fie însoțite de prezentări excesiv de ample, repetitive sau lipsite de relevanță pentru soluție.

De asemenea, respectarea dreptului părților la un proces echitabil și a obligației instanței de a răspunde argumentelor esențiale nu presupune reproducerea integrală a susținerilor acestora.

Obligația de motivare reclamă examinarea efectivă a argumentelor relevante și prezentarea rațiunilor pentru care acestea sunt admise sau înlăturate, iar nu transcrierea tuturor elementelor cuprinse în actele de procedură.

Prin raportul de evaluare s-a constatat că majoritatea hotărârilor analizate preiau, în partea expozitivă, susținerile părților fără o selecție suficientă a informațiilor relevante, incluzând detalii nesemnificative, expuneri extinse ale dispozițiilor legale, enumerări de acte normative și alte elemente care nu contribuie în mod efectiv la fundamentarea soluției.

Această manieră de redactare poate îngreuna identificarea problemelor juridice esențiale și a argumentelor decisive, chiar și atunci când hotărârea rămâne inteligibilă în ansamblul său.

În consecință, argumentul potrivit căruia hotărârile permit evidențierea elementelor esențiale ale cauzei nu infirmă constatarea comisiei referitoare la existența unor dezvoltări nerelevante sau excesive.

Candidatul nu indică elemente concrete care să demonstreze că detaliile reținute de comisie ca nerelevante erau, în realitate, necesare soluționării problemelor juridice deduse judecății.

Prin urmare, având în vedere caracterul repetitiv al deficiențelor evidențiate și incidența lor directă asupra criteriului analizat, punctajul de 5 puncte se menține.

g) redactarea dispozitivului într-o formă clară, concisă, aptă de a fi pusă în executare

Motivare:

Candidatul susține că diminuarea punctajului este excesivă, întrucât modalitatea de soluționare a excepțiilor nu a determinat imposibilitatea executării hotărârilor și nu a afectat rigoarea ori acuratețea dispozitivelor.

De asemenea, contestă observația privind folosirea expresiei „respinge ca nedovedite” în materia cheltuielilor de judecată, susținând că aprecierea caracterului neîntemeiat al unor asemenea cheltuieli poate fi realizată numai în contextul dispozițiilor art. 453 din Codul de procedură civilă.

Criticile sunt neîntemeiate.

Criteriul privind redactarea dispozitivului urmărește îndeplinirea cumulativă a unor exigențe de claritate, concizie, precizie juridică și aptitudine de punere în executare.

Prin urmare, posibilitatea executării unei hotărâri nu constituie singurul element relevant pentru evaluare, iar împrejurarea că dispozitivul nu a generat dificultăți practice de executare nu exclude constatarea unor deficiențe de redactare.

În ceea ce privește modalitatea de soluționare a excepțiilor, raportul de evaluare a identificat, în hotărârea nr. 4 selectată de comisie, utilizarea formulelor generale „respinge excepțiile” și „admite acțiunea”, fără individualizarea excepțiilor soluționate.

O asemenea redactare nu asigură nivelul de precizie corespunzător criteriului evaluat, deoarece dispozitivul trebuie să permită identificarea nemijlocită a soluțiilor pronunțate asupra incidentelor procesuale și asupra cererilor deduse judecății.

Nu este necesar ca o asemenea deficiență să conducă la imposibilitatea executării hotărârii pentru a prezenta relevanță în evaluare. Precizia dispozitivului constituie o exigență autonomă, care privește și determinarea clară a întinderii și efectelor soluției pronunțate.

De asemenea, raportul a evidențiat, cu privire la hotărârea nr. 15 selectată de comisie, lipsa individualizării excepțiilor respinse și a modalității de soluționare a acestora, iar în privința altor hotărâri, preluarea unor formulări excesiv de ample ori insuficient adaptate obiectului litigiului.

Aceste observații justifică aprecierea comisiei asupra gradului de claritate și concizie a dispozitivelor, fără a presupune că hotărârile ar fi, în ansamblu, lipsite de efecte juridice.

În ceea ce privește utilizarea expresiei „respinge ca nedovedite” cu referire la cheltuielile de judecată, critica formulată pornește de la confundarea a două chestiuni distincte: temeinicia pretenției de acordare a cheltuielilor de judecată și dovada existenței și întinderii acestora.

Într-adevăr, dispozițiile art. 453 din Codul de procedură civilă reglementează suportarea cheltuielilor de judecată în funcție de rezultatul procesului, însă acestea trebuie coroborate cu dispozițiile art. 451 și art. 452 din același cod, inclusiv cu cele referitoare la dovedirea existenței și întinderii cheltuielilor.

Astfel, lipsa dovezilor privind efectuarea cheltuielilor nu se confundă cu netemeinicia pretenției din perspectiva regulilor referitoare la suportarea lor.

În acest context, expresia „respinge ca nedovedite” poate fi utilizată pentru a indica neîndeplinirea cerințelor probatorii, dar trebuie analizată în raport cu obiectul concret al cererii și cu motivarea soluției.

Observația comisiei de evaluare vizează riscul de imprecizie generat de utilizarea acestei formule fără o delimitare suficient de clară a temeiului respingerii pretenției referitoare la cheltuielile de judecată.

Totuși, această observație nu poate fi interpretată în sensul că respingerea unei cereri de acordare a cheltuielilor de judecată ca nedovedită ar fi, în sine, nelegală sau inadmisibilă. Relevanța sa pentru evaluare privește precizia terminologiei utilizate și corespondența dintre motivare și dispozitiv.

De altfel, raportul de evaluare a reținut expres că dispozitivele hotărârilor sunt, de regulă, redactate într-o formă clară, concisă și aptă de a fi pusă în executare. Acest aspect pozitiv a fost valorificat prin acordarea punctajului de 7,5 puncte.

Deficiențele punctuale identificate justifică însă neacordarea unui punctaj superior. Prin urmare, se menține punctajul de 7,5 puncte.

h) analiza și interpretarea probelor administrate

Motivare:

Nu este contestat

i) modul în care a fost respectată jurisprudența Curții Constituționale, a Înaltei Curți de Casație și Justiție, a Curții Europene a Drepturilor Omului și a Curții de Justiție a Uniunii Europene, atunci când este cazul

Motivare:

Candidatul susține că diminuarea punctajului este nejustificată, întrucât comisia de evaluare a recunoscut existența unor referiri pertinente și adecvate la jurisprudența instanțelor naționale și europene.

În mod distinct, contestă observația privind lipsa unui rol proactiv în utilizarea mecanismelor de unificare a practicii judiciare, arătând că un asemenea criteriu nu este prevăzut de regulament și că nu există o obligație legală a judecătorului de a avea o asemenea conduită.

În susținerea contestației, candidatul invocă și participarea sa la activitatea unor complete care au sesizat Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea pronunțării unor hotărâri prealabile, precum și redactarea unor încheieri de sesizare, dintre care unele au fost admise.

Criticile nu justifică modificarea punctajului acordat.

În primul rând, trebuie subliniat că raportul de evaluare nu a reținut nerespectarea jurisprudenței instanțelor naționale sau europene de către candidat.

Dimpotrivă, au fost evidențiate situații în care acesta a valorificat în mod pertinent jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție, a Curții de Justiție a Uniunii Europene și a Curții Europene a Drepturilor Omului.

Aceste constatări pozitive au fost avute în vedere la stabilirea punctajului.

Cu toate acestea, existența unor referiri jurisprudențiale pertinente nu conduce automat la acordarea punctajului maxim, fiind necesară aprecierea modului în care jurisprudența relevantă este identificată, selectată, interpretată și integrată în raționamentul juridic al hotărârilor supuse evaluării.

În acest sens, raportul a reținut că, în anumite hotărâri, jurisprudența este expusă amplu, inclusiv în situații în care gradul de complexitate a problemelor juridice nu impunea asemenea dezvoltări.

Relevanța unei referiri jurisprudențiale nu se apreciază exclusiv prin corectitudinea hotărârilor citate, ci și prin legătura acestora cu problema juridică dedusă judecății și prin contribuția lor efectivă la fundamentarea soluției.

Astfel, reproducerea unor considerente jurisprudențiale, chiar pertinente în sine, nu echivalează întotdeauna cu o valorificare optimă a acestora, dacă analiza nu evidențiază suficient rațiunea pentru care soluțiile respective sunt aplicabile situației concrete.

În al doilea rând, în ceea ce privește critica referitoare la lipsa unui rol proactiv în utilizarea mecanismelor de unificare a practicii judiciare, se constată că, deși o asemenea cerință nu este prevăzută distinct în cadrul criteriului evaluat, ea poate constitui un indiciu relevant pentru capacitatea candidatului de a contribui la soluționarea unor probleme noi de drept întâlnite în practica sa, prin transmiterea acestora către instanțele competente să asigure unificarea practicii și clarificarea problemelor de drept.

În al treilea rând, activitatea profesională invocată de candidat, referitoare la participarea în completuri care au sesizat Înalta Curte de Casație și Justiție și la redactarea unor încheieri de sesizare,

reprezintă un element care poate reflecta preocuparea acestuia pentru interpretarea unitară a normelor juridice.

Totuși, obiectul evaluării realizate în cadrul concursului îl constituie hotărârile judecătorești supuse examinării, potrivit procedurii regulamentare.

În consecință, aceste activități suplimentare, în măsura în care nu se regăsesc în lucrările care au făcut obiectul evaluării, nu pot conduce automat la majorarea punctajului acordat pentru criteriul analizat.

Tot astfel, împrejurarea că anumite sesizări au fost admise de Înalta Curte de Casație și Justiție nu este, prin ea însăși, determinantă pentru aprecierea calității utilizării jurisprudenței în hotărârile supuse evaluării.

În definitiv, punctajul acordat trebuie raportat la criteriul regulamentar și la conținutul lucrărilor examinate, iar nu la o apreciere generală a întregii activități profesionale a candidatului.

Prin urmare, va fi menținut punctajul obținut la acest criteriu, de 7 puncte.

j) respectarea termenelor rezonabile de soluționare a cauzelor și de redactare a hotărârilor

Motivare:

Nu este contestat

În urma respingerii contestației, punctajul final al candidatului este de 65 puncte.

Data:

12.10.2026

**Comisia de soluționare a contestațiilor pentru
Secția de contencios administrativ și fiscal**

Președinte

Judecător

Prof. Univ. Dr